

Ervaringsverhaal m.b.t. haptonomische benadering bij een baby die veel huilt

In de praktijk meldt zich een vrouw met haar 6 weken oude zoontje (Eric). Ze heeft contact met mij gezocht, daar zij zich zorgen maakt over haar zoontje. Hij zit niet lekker in zijn vel, aldus de moeder. Ze gaf aan een snelle bevalling (rond 38 weken) in het ziekenhuis te hebben gehad. Volgens de moeder (Mirjam) is haar zoontje "gelanceerd".

Eric krijgt flesvoeding in verband met de medicatie van Mirjam (Postnatale depressie na geboorte van haar eerste kind). Daar Eric erg onrustig is, zijn hongersignalen moeilijk te herkennen bij Eric. Hij huilt veel en overstrekt zich regelmatig.

Voorkeurshouding

Het valt me op dat Eric een voorkeurshouding heeft, waarbij hij zijn hoofdje naar rechts draait. Zijn armpjes zijn gebogen en kan ze moeilijk strekken. Ook zijn gebalde vuistjes kan hij moeilijk openen.

Mirjam geeft aan dat Eric niet graag op zijn buik ligt, hij heeft een ietwat afgeplat achterhoofd. Het aan- en uitkleden is een drama volgens moeder. Eric wordt dan onrustig, overstrekt zich en begint al snel te huilen. Als Eric op zijn buikje ligt, heeft hij moeite om zijn hoofdje op te richten. Eric heeft veel spanning in zijn nekje en schouders.

Ontlading

Ik heb Eric ongeveer 20 minuten flink laten huilen. Het leek alsof hij boos was en daarna leek het meer op paniek & angst. Ik heb Mirjam voorgedaan hoe ze Eric kan laten (ver)huilen en het belang hiervan uitgelegd.

Manueel therapeut

Op mijn advies is Mirjam, samen met haar man, met Eric naar een manueel therapeut geweest. Deze behandelt Eric nu in verband met het Kiss syndroom, dit met goed resultaat.

Huilen

Mirjam geeft aan erg onzeker te zijn naar Eric toe. Ze is bang dat ze Eric te veel verwend en vindt het moeilijk om te gaan met het huilen van Eric.

Ik kom dit regelmatig tegen in mijn werk : ouders die bang zijn om hun pasgeboren kindje te verwennen. Wanneer een baby huilt omdat hij honger heeft, vindt iedereen het heel normaal om daar op in te gaan en vindt ook iedereen het logisch dat de baby stil wordt als hij te drinken krijgt. Maar als zo'n kleintje geen honger heeft en zomaar "zonder reden" huilt en stil wordt als je het bij je neemt, zijn er mensen die denken dat de baby dan verwend wordt.

Als alle bekende oorzaken van huilen zijn uitgesloten, zoals honger, een vieze luier, een boertje of wat dan ook, heeft een kindje waarschijnlijk gewoon behoefte aan troost, warmte of het geluid van een vertrouwde stem.

Aanraken

Aanraken en liefde is een eerste levensbehoefte. Als je met een kindje rondloopt en een liedje voor hem zingt en je ontdekt de oorzaak van het huilen niet direct, en het kindje blijft huilen, geef je het kindje toch het gevoel dat je hem niet aan zijn of haar lot overlaat. Door in te gaan op de behoefte, krijgt het kindje vertrouwen dat ander er voor hem/haar is, als dat nodig is.

Tijdens de gesprekken met Mirjam, heb ik veel aandacht besteed aan het "liefdevol aanraken" en "het in contact zijn" met haar zoontje Eric. Ook het omgaan met het huilen van Eric en het toepassen van rust en regelmaat zijn onderwerpen die uitvoerig besproken zijn. Haar vertrouwen, in zichzelf als moeder groeide, door haar te bevestigen in het feit "dat ze het goed doet". Zelf gaf Mirjam aan, dat deze begeleiding haar weer een steuntje in haar rug gegeven heeft en dat ze op haar gevoel moet blijven (durven) vertrouwen!